

Ar otro iebildumu Komisija pārmet Luksemburgas Lielhercogistei, ka tā Direktīvas 96/71/EK 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir transponējusi nepilnīgi, jo valsts tiesībās jēdzienā "minimālais atpūtas laiks" ir iekļauts vienīgi iknedēļas atpūtas laiks, bet nav iekļauti pārējie atpūtas laikposmi, kā piemēram, ikdienas atpūta vai pārtraukumi.

Visbeidzot, ar trešo un ceturto iebildumu Komisija apgalvo, ka ir pārkāpts EKL 49. un 50. pants, uzliekot uzņēmumiem, kuros darbinieks veic pastāvīgu vai pagaidu darbu Luksemburgā, pienākumu 1) "pirms darba sākuma", "pēc vienkārša pieprasījuma" un "visīsākajā iespējamā laikā" darīt pieejamu *inspection du travail* un *des mines* būtisku informāciju, kas nepieciešama pārbaudei, un 2) norīkot Luksemburgā dzīvojošu pārstāvi *ad hoc*, kura pienākums ir uzglabāt minēto uzņēmumu pienākumu izpildes pārbaudei nepieciešamos dokumentus.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.01.1997, 1. lpp.)

(²) Padomes 1991. gada 14. oktobra Direktīva 91/533/EEK par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem (OV L 288, 32. lpp.)

Apelācija, ko 2006. gada 21. jūlijā ierosinājis Theodoros Kallianos par 2006. gada 17. maija Pirmās instances tiesas (trešā palāta) spriedumu lietā T-93/04, Kallianos pret Komisiju

(Lieta C-323/06 P)

(2006/C 224/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Theodoros Kallianos (pārstāvis — G. Archambeau, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atzīt apelāciju par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. maija spriedumu lietā T-93/04 Kallianos/Eiropas Kopienu Komisija ar visiem tā noteikumiem un nosacījumiem un noteikt, ka EK Pirmās instances tiesai ir:

a) jāatceļ iecelēj institūcijas 2003. gada 28. novembra lēmums, ar kuru tā atbildēja uz Kallianos 2003. gada 2. jūlija sūdzību Nr. R/335/03;

b) jāaicina Komisija atļūdzināt prasītājam visus maksājumus un atskaitījumus, ko tā nepamatoti un nelikumīgi ieturēja no prasītāja darba algas kopš Atēnu Pirmās instances tiesas 1999. gada 8. marta sprieduma par laulības šķiršanu pasludināšanas, tajā skaitā nepamatoti samaksāto uzturlīdzekļu indeksāciju, ko Komisijas dienesti vienpusēji izlēja 2002. gada 18. septembrī, palielinot likumīgos procentus par 7 % kopš atskaitījumu izdarīšanas no prasītāja mēneša darba algas datuma;

c) jāpiespiež Komisijai tiesu izpildītāja paziņošanas izdevumus, tajā skaitā spriedumu tulkošanas no grieķu valodas uz franču valodu izdevumus, dokumentu, kas vajadzīgajā laikā jau bija nodoti tās rīcībā, tas ir, EUR 1500, kā arī atkārtotās izmaksas prasītāja aizstāvības ietvaros, tās nosakot 20 % apmērā no atlūdzības vai Tiesas *ex aequo* un *bono* noteiktu summu;

d) jāpiespiež Eiropas Kopienu Komisijai atļūdzināt visus izdevumus, kas radušies tiesvedības Tiesā un Pirmās instances tiesā laikā.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, ar apelāciju prasītājs apgalvo, ka Kopienu iestādes nav kompetentas laulības šķiršanas procesā lemt dalībvalstu vietā vai interpretēt valsts tiesības.

Otrkārt, prasītājs apstrīd apgalvojumu, ka sprieduma par laulības šķiršanu sekas automātiski nav pagaidu noregulējuma tiesneša noteikto pagaidu pasākumu izbeigšanās, bet šis spriedums ar tiesu izpildītāja starpniecību ir jāpaziņo Komisijai, lai tā tiktu atbrīvota no pienākuma veikt atvilkumus no laulātā (ierēdņa) darba algas par labu otram laulātajam. Šajā sakarā prasītājs būtībā norāda, no vienas puses, ka Komisija nav ne trešā persona, pie kuras vērsas, ne parasts darba devējs, jo visiem ierēdņiem atbilstoši Statūtiem ir informēšanas un pārskatāmības pienākums attiecībā uz savu personisko stāvokli. No otras puses, viņš apgalvo, ka lēmums par uzturlīdzekļu piedziņu par labu laulātajam laulības šķiršanas procesa ietvaros pilnībā izbeidzas ar sprieduma par laulības šķiršanu pasludināšanu un ka tikai ar to, ka Komisijai spriedums bija zināms pietiek, lai izbeigtos uztura pienākums, un nav nepieciešams spriedumu vēlreiz paziņot ar tiesu izpildītāja starpniecību.